

A nyáron és a hosszú karantén ideje alatt sok könyvet elolvastam, de nekem az *Éjjél kisasszony* nyerte el legjobban a tetszésem.

A Clare-féle könyvek telve vannak természetfeletti erővel, -lényekkel. Előfordulhatnak benne vámpírok, tündérek, árnyvadászok, de még boszorkánymesterek is. A könyv ezek hallatán elsőre nem ragadja magával az embert, de ahogy az első gyilkosság, nyomozás leperreg, és aztán újabb nyomra bukkannak a szereplők, utána az olvasót -akár egy áradat-magával sodorja a regény.

A történet körülményei valós helyen játszódnak, itt például Los Angeles a helyszín, talán azért, mert itt nőtt fel, és ez a hely az író nő szülővárosa. (Az amerikai regény [második] részében szó esik majd Magyarországról és a Kárpátokról is.)

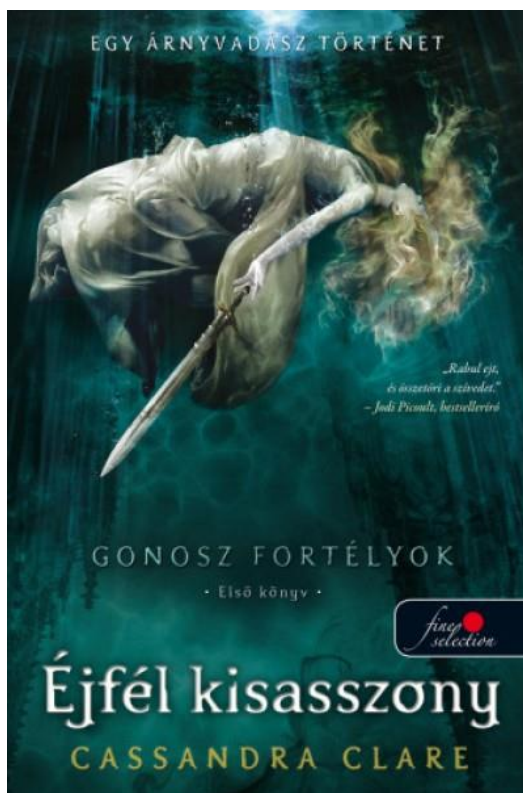
A természetfeletti lényeket (pl.: démon: óriás imádkozó sáska; Teuthida démon: alapvetően egy tintahal) is valós lényekként ábrázolja az író, kisebb módosítással.

A trilógia alapjául Edgar Allan Poe három műve szolgál; és a versek sorait használja fel a fejezetek címéül.

Az író külső szemszögből szemlélteti a szereplőket és cselekedeteiket, ezáltal bármelyik ember helyzetére rávilágíthat. Sőt egy-egy főszereplő gondolatát is tolmácsolja, vagy azt, hogy mit- és hogyan érez.

Mikor a fejezeteket (vagy a könyvet) lezárja, akkor a történetben épp valami „sorsfordító” történik (halál, valaki a halálból „felébred”). Az olvasó ugyan kap belőle információt, mert a fejezet vége előtt elindult az újabb cselekményszál, de azzal le is záródik. Ezzel az író fokozza az olvasó izgalmát, figyelmét, és ezáltal képtelenség letenni a könyvet.

Amiket a nyáron olvastam könyveket, kifogástalanok voltak. De ez valahogy másként hatott rám; el tudtam szakadni a valóságtól, egy új világot megismerve, még ha két hétre is. Ez egy igazi könyvélmény volt!

A *Gonosz Fortélyok* c. trilógia első része.
Cassandra Clare: *Lady Midnight*